

कौरव्यवंशोद्भवो नामविशेषः । यथा, महाभारते १ । आसीकपर्वणि ५७ । १३ ।

“सरकः कुण्डलो वेणी वेणीकान्तः कुमारकः । बाहुकः शृङ्गवेरख धूर्तकः प्रातरातकौ । कौरव्यकुलजास्वेते प्रविष्टा ह्यवाहनम्” ॥

कुमारजीवः, पुं, (कुमारं जीवतीति । जीव + णिच् + अच् ।) पुल्लिङ्गकदम्बः । इति रत्नमाला । जी-यापुता इति भाषा ॥

कुमारपालः, पुं, (कुमारं पालयति । पाल् + णिच् + अच् ।) शालिवाहनराजः । इति हेमचन्द्रः ॥ (शिशुपालके, चि ।)

कुमारभट्टा, स्त्री, (कुमारस्य गर्भस्य निर्विघ्नप्रस-वायं गर्भचिकित्साकुशलैः भिषग्भिः धान्या वा भट्टा पालनम् ।) गर्भिण्याः परिचर्या । इति हारावली । तत्पर्यायः । बालतन्त्रम् २ गर्भिण्य-वेत्तयम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथा, रघुः । ३ । १२ ।

“कुमारभट्टाकुशैरनुष्ठिते भिषगिरासैरथ गर्भमर्म्मणि ।

पतिः प्रतीतः प्रसवोन्मुखं प्रियां ददर्श काले दिवममितामिव” ॥)

कुमारधुः, पुं, (कुमारं कौमारं याति । मित्रव्यादि-त्वात् कुः निपातनात् साधुः ।) युवराजः । इत्यु-णादिकोषः ॥

कुमारवाही, [न्] पुं, (कुमारं कार्तिकेयं वहति । वह + णिनिः ।) मयूरः । इति शब्दरत्ना-वली ॥

कुमारसू, स्त्री, (कुमारं कार्तिकेयं सूते । सू + क्तिप् ।) गङ्गा । इति हेमचन्द्रः ॥ दुर्गा । इति व्युत्पत्ति-लम्भोऽर्थः ॥ (ए वङ्गिः । यथा, महाभारते । २ । सहदेवदिविजये ३१ । ४३ ।

“विश्वानरन्तं पिङ्गशः ज्वङ्गो भूरितेजसः ।

कुमारसूस्वं भगवान् रघुर्गर्भो हिरण्यकृत्” ॥)

कुमारिका, स्त्री, (कुमारयति आनन्देन क्रीडति ।

कुमार + णिच् + श्वल् + टाप् अत इत्यम् ।) कुमा-री । इति शब्दरत्नावली । नवमस्त्रिका । इति

रत्नमाला ॥ भारतवर्षस्य खण्डविशेषः । यथा,—

“वर्णव्यवस्थितिरिहैव कुमारिकास्ते

शेषेषु चान्यजनानां निवसन्ति सर्वे” ॥

इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः । खूलेला ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (ओषधिविशेषः ।) दृत-

कुमारी इति ख्याता । अस्या व्यवहारो यथा

त्रैलोक्यचिन्तामणिरसे द्रव्यः ।

“खल्वे द्रव्येण कुमारिकायाः” ।

इति रसेन्द्रसारसङ्ग्रहे वातव्याध्यधिकारे ।

नेत्रमण्डलस्य प्रतिविम्बविशेषः । यथा,—

“दृष्टा यस्य विज्ञानीयात् पद्मरूपां कुमारिकाम् ।

प्रतिष्ठायामयोमन्त्राणो नैनमिच्छेच्चिकित्सितुम्” ॥

इति चरके इन्द्रियस्थाने ७ अध्याये ॥)

कुमारी, स्त्री, (कुमार + प्रथमवयवचनत्वात् स्त्रियां

सीष ।) द्वादशवर्षीया कन्या । यथा,—

“अष्टवर्षा भवेद्दीदी दशवर्षा च कन्या ।

सम्प्राप्ते द्वादशे वर्षे कुमारीत्वमधीयते” ॥

इति स्मृतौ भेदः । इह अमेदोपचारात् कन्या कुमारीत्वमरः । इति भरतः ॥ आगमे तु कुमारी-पूजने अज्ञातपुण्या चेत् तदा षोडशवर्षपर्यन्त-वयस्का । तस्या वयोभेदेन नामभेदाः । यथा,—

“एकवर्षा भवेत् सन्धा द्विवर्षा च सरस्वती ।

त्रिवर्षा तु त्रिधामूर्त्तिस्तुर्वर्षा तु कालिका ॥

सुभगा पञ्चवर्षा च षड्वर्षा च उमा भवेत् ।

सप्तभिर्मासिनी साक्षादष्टवर्षा च कुजिका ॥

नवभिः कालसङ्ख्यां दशभिश्चापराजिता ।

एकादशे तु रत्नाणी द्वादशाष्टे तु मेरवी ॥

त्रयोदशे महालक्ष्मीर्द्विसप्ता पीठनायिका ।

क्षेत्रज्ञा पञ्चदशभिः षोडशे चान्नदा मता ॥

एवं क्रमेण सम्पूज्या यावत् पुष्पं न जायते ।

पुष्पितापि च सम्पूज्या तत्पुष्पादानकर्मणि” ॥*

तत्पूजाविधिर्था ।

“अथान्यत् साधनं वक्ष्ये महाचीनकमोद्भवम् ।

येनानुष्ठितमात्रेण शीघ्रं देवी प्रसीदति ॥

अष्टम्याश्च चतुर्दश्यां कुङ्गां वा रविचक्रमे ।

कुमारीपूजनं कुर्याद्यथा विभवमात्मनः ॥

वस्त्राभूषणयोश्च भक्ष्यैर्भोज्यैः सुविस्तरैः ।

पञ्चतत्त्वादभिः सम्यग्देवीबुद्ध्या सुसाधकः” ॥

इत्यमराकल्पः ॥ * ॥ (खनामख्याता परीक्षित-पुत्रस्य भोमसेनस्य पत्नी । यथा,—महाभारते

१ । पूर्ववैश्वानुकीर्त्तने ६५ । ४३ ।

“भोमसेनः खलु कैकेयीमुपयेमे कुमारौ नाम

तस्यामस्य जज्ञे प्रतिश्रवा नाम” ॥)

पार्वती । नवमस्त्रिका । नदीविशेषः । (इयं हि

शक्रादीपान्तर्गतसप्तनदीनामेका ।

यथा, विष्णुपुराणे २ । ४ । ६५ ।

“नद्यश्चात्र महापुण्याः सर्वपापभयापहा ।

सुकुमारी कुमारी च नलिनीधेनुका च या” ॥)

सद्वा । दृतकुमारी इति ख्याता । अपराजिता ।

जम्बुदीपः । इति मेदिनी । सीता । इति हेम-

चन्द्रः ॥ बन्ध्याकर्णोटी । खूलेला । मोदिनी-

पुष्पम् । तस्मिन्पुष्पम् । श्यामापद्मी । इति

राजनिर्घण्टः ॥

कुमाल वृत्त केलौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-

सुरां-परं-अकं-सेट् ।) ऋक्षौ । असुकुमालवृत् ।

इति दुर्गादासः ॥

कुमालकः, पुं, (कुमाल + संज्ञायां कन् ।) कुमाल

वृत्त केलौ + श्वल् वा ।) सौवीरदेशः । इति

हेमचन्द्रः ॥

कुमुत्, [इ] स्त्री, (कौ पृथिव्यां मोदते इति ।

कु + मुद् + क्तिप् ।) कुमुदम् । इति मेदिनी । हेला

इति भाषा । रत्नोत्पलम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथा, भागवते ३ । २३ । ३८ ।

“बभ्राज उल्लसकुमुदगवानपीथ

क्षाराभिरावृत इवोदुपतिर्नभसः” ॥

कुमुदस्य कन्दविशेषः । शालुक इति यस्य ख्यातिः ।

अस्य पर्याया यथा,—

“कैरवं चन्द्रकान्तश्च गर्दभं कुमुदं कुमुत्” ॥

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कुमुत् [इ] चि, (कुम्बिते विषये मुत् हर्षो यस्य

कुम्बिता मुद् अस्व वा ।) कपणः । इति मेदिनी ॥

अप्रीतः । इति शब्दरत्नावली ॥

कुमुदं, स्त्री, (कौ मोदते । मुद् “इगुपधेति” । ३ ।

१ । १३५ । कः ।) श्वेतोत्पलम् । हेला मुदि

इत्यादि भाषा ॥ (यथा, रामायणे ५ । ५५ । १ ।

“सचन्द्रकुमुदं रम्यं साककारण्यं शुभम् ।

पुष्पश्रवणकादम्बसम्प्रेतलश्राद्धलम्” ॥)

तत्पर्यायः । कैरवम् २ । इत्यमरः । १ । १० ।

३७ । चन्द्रकान्तम् ३ गर्दभम् ४ कुमुत् ५ । इति

रत्नमाला ॥ धवलोत्पलम् ६ कङ्कारम् ७ शीत-

लकम् ८ शशिकान्तम् ९ इन्दुकमलम् १० चन्द्रि-

काम्बुजम् ११ गन्धसोमम् १२ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ अपि च ।

“श्वेतं कुवलयं प्रोक्तं कुमुदं कैरवं तथा ।

कुमुदं पिच्छलं क्षिप्तं मधुरं ह्रादि शीतलम्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ अस्व गुणाः । शीतलम् ।

खादुत्पलम् । पाके तिक्तलम् । कफरक्तदोषदाह-

अमपित्तनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः । रक्त-

पद्मम् । इति मेदिनी ॥ रूप्यम् । इति हेम-

चन्द्रः ॥

कुमुदः, पुं, (कुम्बिते नैर्हतकोणे मोदते इति । कु +

मुद् + कः ।) नैर्हतकोणस्यदिग्दृष्टी । इत्यमरः ।

१ । ३ । ३॥ वानरविशेषः । (अयं खलु राम-

चन्द्रस्य सेनाप्रतिवानराणां एकतमः ।

यथा, रामायणे । ६ । २ । २८ ।

“नाम्ना संकोचनो नाम नानादिजयुतो गिरिः ।

तत्र राज्यं प्रशस्त्येष कुमुदो नाम वानरः ।

योऽसौ शतसहस्राणि सहस्रं परिकर्षति” ॥)

नामविशेषः । (यथा, महाभारते । १ । ३५ । १५ ।

“कुठरः कुङ्करश्चैव तथा नागाः प्रभाकरः ।

कुमुदः कुमुदाक्षश्च तिस्रिर्हर्षलिकस्तथा” ॥)

देवभेदः । सितोत्पलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ क-

पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भ्रुकभेदः । यथा,—

“एकाविंशतिवर्णाऽभिर्मन्वेत् शङ्करके रसे ।

कुमुदोऽमोदश्चैव ताले तुरगलीलके” ॥

इति सङ्गीतमोदरः ॥ (कुं पृथ्वीं भूमिं वा मोद-

यति । अन्तर्भूतशान्तिनात् मुदः कः । विष्णुः ।

यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ७६ ।

“शुभाङ्गः शान्तिदः खडा कुमुदः कुवलेश्वरः” ॥

विष्णुपार्श्वदः । यथा, भागवते । ८ । २१ । १० ।

“कुमुदः कुमुदाक्षश्च विन्धकसेनः पतचिराट्” ॥

मेरोपपटम्भगिरिविशेषः । स चायुतयोजनवि-

स्ततः । यथा, भागवते ५ । १६ । १२ ।

“मन्दरो मेरुमन्दरः सुपार्श्वः कुमुद इति ।

अयुतयोजनविस्तारोन्नाहा मेरोषतुर्दिशमवष्टम्भ-

गिरय उपकृता” ॥ प्राक्खलदीपान्तर्गतप्रथम-

पर्वतः । यथा, विष्णुपुराणे २ । ४ । २६ ।

“कुमुदश्चाग्रतश्चैव तृतीयश्च वनाहकः” ॥

आनूपजन्तुविशेषः । यथा,—

“हंससारसचक्राद्याः कुमुदाश्च कपिज्जलाः ।